

Men jeg skal da være den første til at beklage, at det ikke er lykkedes at få de øvrige regeringspartier til at tage et andet standpunkt. Det græder jeg over. Og det passer ikke, at jeg ikke har bebrejdet dem det; det gjorde jeg bl.a. under andenbehandlingen for en uge siden. Jeg vendte mig også til den side af salen og sagde: Kom så op og forklar, hvorfor I ikke vil være med!

Så hele argumentationen på det personlige plan, som fru Anne Birgitte Lundholt går ud med, er smadderforkert. Vær venlig at holde sagen oppe i stedet for at skyde hinanden motiver og ting i skoene, som overhovedet ikke eksisterer.

Jeg ved, at der er flere regeringsmedlemmer og regeringspartimedlemmer, lige så vel som der er medlemmer af Venstre og De Konservative, som er smadderhamrende kede af, at de i dag er blevet pisket på plads til at stemme, som de helst ikke ville stemme. Det gælder også i fru Anne Birgitte Lundholts eget parti.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må sige, at jeg undrer mig meget over fru Lundholts udtalelser hele vejen igennem i denne her sag, også den sidste bemærkning, for det her er jo netop ikke en sag, hvor man skal banke sit parti på plads. Det her er en sag, hvor hvert enkelt folketingsmedlem skal tage stilling, og det er derfor, vi har været med i ønsket om det her navneopråb, som vi meget gerne vil have igennem.

I øvrigt må jeg sige, at Dansk Folkeparti er meget taknemlig over, at SF og Enhedslisten har fremsat det her forslag; vi støtter det helhjertet. Men at begynde at skyde på enkeltmedlemmer og sige, at man ikke har fået den og den med! Fru Lundholt og andre i Det Konservative Folkeparti har så tilsyneladende fået nogle med i et galt ærinde, må jeg så sige, i et helt galt ærinde.

Men det her er ikke en partipolitisk sag. Det her er en sag, hvor hver enkelt bør tage stilling, og derfor er navneopråb ganske godt egnet til denne her sag. Selvfølgelig stemmer jeg – og jeg kan også svare for andre i Dansk Folkeparti – ja til det her forslag.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, jeg vil forebygge, at fru Anne Birgitte Lundholt fortsætter debatten med nogle myter. Jeg vil gerne bekræfte, at en samlet CD-folketingsgruppe inklusive ministre og inklusive

øvrige gruppemedlemmer er enig i dette forslag.

Men fru Anne Birgitte Lundholt ved også godt, at når man er med i en regeringskonstellation, går man til regeringen og ser, hvad regeringen bliver enige om, og når man er regeringsparti, er man så loyal over for regeringen, at når man ikke kan komme igennem med sit synspunkt, stemmer man sammen med regeringen. Sådan gør et regeringsparti. Det gjorde fru Anne Birgitte Lundholt såmænd også i firkløvrets tid.

Og derfor har den øvrige folketingsgruppe så valgt at følge regeringen, men har sagt til hr. Melchior, at hr. Melchior har været så engageret i denne sag, som betyder så meget for hr. Melchior, at han selvfølgelig stemmer, som hr. Melchior vil, ligesom i andre sager, hvor andre folketingsmedlemmer kan gøre det. Men der er ingen diskussion om, at CD internt i regeringen og i det daglige arbejde i dette Ting har gjort, hvad vi kunne, for at der skulle skabes flertal for det her.

Så derfor skal den myte, fru Anne Birgitte Lundholt forsøger at bære frem, at hr. Melchior står i modsætning til resten af folketingsgruppen i CD, altså ikke have lov til at bæres videre. Vi agerer forskelligt i dag, fordi vi prioriterer forholdet til regeringen, men der er ingen grundholdningsforskel mellem hr. Melchior og den øvrige folketingsgruppe.

Jeg må nok sige, at jeg synes, det er sørgeligt, at vi er nået hertil. Jeg synes, det er sørgeligt, at en sag som denne her ikke har kunnet samle et flertal, så man kunne være fri for en diskussion som denne her, som bestemt er uværdig over for modstandsbevægelsen. Der er jo ikke engang nogen, der beder om mere; der er nogle, der beder om, at en dækning holder. Og jeg synes, det havde været smukt og ud fra et finanslovsynspunkt jo ikke noget størrelsesmæssigt, hvis man her i Folketinget faktisk havde vedtaget det.

Det ville et flertal ikke, og det ville et flertal i regeringen ikke, og CD er regeringsparti, og det følger vi så.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det er en trist og pinlig dag, for der er gået partipolitik i noget, der aldrig burde være gået partipolitik i. Hvordan er det kommet så vidt? Jo, det er kommet så vidt, fordi der er nogle, der ikke kunne skaffe flertal for deres forslag, og så